

[Hedegaard.]

Som Svar herpaa siger den højtærede Indenrigsminister (Sp. 52):

„Endelig skal jeg paa den Foranledning, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds har givet, sige, at Indlemmelses-spørgsmaal, som ved dette Lovforslags Vedtagelse maatte henstaa uafgjorte, naturligvis bør forelægges Vælgerne paa ny, saasom Indlemmelsesvilkaarene ved dette Lovforslags eventuelle Ophøjelse til Lov undergaar en aldeles væsentlig Ændring, og jeg vilde i og for sig ikke finde det urimeligt, om Lovforslaget kom til at indeholde de dertil fornødne Bestemmelser.“

Maa jeg gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Indenrigsminister har givet dette Svar paa det Tidspunkt af Forhandlingerne, kan heri ikke ligge nogen Virkning af Bestemmelsen i Ændringsforslagets § 1 under Nr. 1, thi den var jo ikke foreslaaet paa det Tidspunkt. Den højtærede Minister kan kun hentyde til det, som laa i det Lovforslag, som den højtærede Minister havde fremsat, og hvorom der er fuld Enighed indenfor de tre Partier. Jeg maa da slaa fast, at hvad der er tilsigtet med Ændringsforslagets § 2, er at vise det Hensyn til dem, som er under Indlemmelse, at de faar Lejlighed til at udtale sig om de ændrede Skatteforhold paa saadanne Steder, hvor Skatten er højere end i den By, hvori Distriktet indlemmes, og ikke andet og mere. Det vil med andre Ord sige, at de to Ændringer staar i et saadant Forhold til hinanden, at Ændringsforslagets § 1 Nr. 1 udelukkende angaar fremtidige Indlemmelsesager, medens § 2 udelukkende angaar Forhold, der ligger i Fortiden eller i Nutiden, hvor Sagerne er saa langt fremme, at Indlemmelsen i Virkeligheden er besluttet. Ministeren maa have skønnet, at Indlemmelsen er betimelig og nødvendig, naar Kommissionen er nedsat. Jeg vil haabe, at denne Opfattelse deles af den højtærede Minister, og at den kan blive bekræftet her.

Maa jeg saa lige til Slut sige et Par Ord til det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen), der saavel nu som ved første Behandling havde saa stor Bekymring for det radikale Venstres Stilling, specielt dets Ordførers Stilling baade til det oprindelige Lovforslag og til Ændringsfor-

slaget. Jeg gjorde allerede ved første Behandling opmærksom paa, hvilken Del af Forslaget det radikale Venstres Ordfører var imod, og af hvilke Grunde han gik imod det, og da jeg ikke har andre Midler til at faa det konstateret, ikke paa anden Maade kan faa det ærede Medlem til at indrømme det, skal jeg tillade mig at citere hans Udtalelser her. De findes i Folketings-tidenden for 1925—26 Sp. 3579; dér udtalte det radikale Venstres Ordfører i 1925:

„Derfor vil vi fra det radikale Venstre ikke være med til at fremme det Lovforslag, der her er forelagt, thi det vilde efter vor Mening i dette Tilfælde komme til at virke som en uretfærdig Lov, hvis man nu gav Odense By Mulighed for at frigøre sig for de Forpligtelser, som vi mener, den moralsk har.“

Hvad var saa det i Lovforslaget, som kunde give Odense Byraad Mulighed for at fri sig for sin Forpligtelse? Ja, det var Kravet om tre Fjerdedeles Majoritet. Det var Grunden til, at det radikale Venstre var imod Lovforslaget, og jeg vil gerne sige til det ærede 6te Medlem for 4de Kreds, at han skal ikke være saa bekymret for, hvad jeg foretager mig her, thi det er bestemt af saglige Grunde. Mine Udtalelser her og min Stemmegivning skyldes saglige Grunde, og jeg har ingen Svingning foretaget bort fra det radikale Venstres Ordfører i det andet høje Ting, da Lovforslaget var til Behandling dér.

Indenrigsministeren (Kragh): Som jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, er jeg af den Opfattelse, at Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. paa en Række Punkter trænger til Ændringer, idet den bygger paa Forudsætninger, som har vist sig ingenlunde altid at holde Stik. Jeg udtalte derfor ogsaa, at det var min Agt at forberede en nærmere Gennemgang af denne Lov med det Formaal at bringe den i en Skikkelse, som var mere svarende til dens Hensigt, og som i højere Grad end den gældende Lov stillede alle Parter i Indlemmelses-spørgsmaalet lige med Hensyn til Indflydelse paa Afgørelsen. Jeg indskrænkede mig derfor til at fremsætte et Lovforslag, der indeholdt det, som jeg maatte anse for